

55 maart 2021

COLOFON

Redactie: R. Vliegen, P. Thijs
R. Favoreel

Eindredactie: P. Thijs

Teksten & Fotografie: P. Thijs *

* (tenzij anders vermeld).

VOORWOORD

Beste leden,

In september 2000 kregen we een brief van museumcoördinator Myriam Lipkens in de bus met de vraag of we wilden meedoen aan een grote tentoonstelling van Hasseltse keramiek in het voorjaar van 2002. Enkele verzamelaars die individueel dezelfde vraag kregen staken toen de koppen bij elkaar om de samenwerking met het museum in een structuur te gieten. Al vlug werd besloten om een v.z.w. op te richten met als doel de verzamelaars te verenigen, hen t.o.v. derden te vertegenwoordigen en de studie van de productie en de geschiedenis van de Hasseltse keramiekfabriek een nieuwe impuls te geven.

Begin 2001 werd er intensief vergaderd zowel samen met het museum in het kader van de voorbereiding van de “Gracius” tentoonstelling maar ook als voorlopig bestuur van de v.z.w. in oprichting zaten we regelmatig rond de tafel om de start van de vereniging voor te bereiden.

Op 7 juni 2001 verschenen de statuten in het Staatsblad waarmee de vereniging rechtspersoonlijkheid verkreeg en dus officieel kon starten.

Het eerste jaar was haar werking volledig gericht op de voorbereiding van de zeer succesvolle tentoonstelling van sierkeramiek die in de lente van 2002 zou starten maar ook de jaren daarna werden steeds rijkelijk gevuld met diverse tentoonstellingen en activiteiten voor de leden.

“Tijd vliegt snel, gebruik hem wel” zegt het spreekwoord en dat hebben we gedaan! Een overzicht van de activiteiten van de afgelopen 20 jaar toont de intensiteit waarmee onze vereniging met de beperkte middelen die ze tot haar beschikking heeft er toch in slaagde om de aandacht rond dit erfgoed gaande te houden en het grote publiek terug kennis te laten maken met de producten die door de “Majoliques de Hasselt” gemaakt werden.

Het bestuur voorziet om, rekening houdend met de evolutie van de Corona epidemie, deze verjaardag niet ongemerkt te laten voorbijgaan. Een eerste aanzet werd al gegeven met een interview op TVL en een 2e initiatief is het “aandikken” van onze nieuwsbrief met extra pagina’s.

Het zijn echter vooral onze leden wiens trouw en hulp bij het realiseren van onze doelstellingen een extra bedankje verdient. Hoe we dit gaan doen is nog een verrassing maar is spijtig genoeg ook deels afhankelijk van het bedwingen van de pandemie.

Zoals steeds blijven we positief en hopen we dat er in de zomer van 2021 reeds voldoende vrijheid zal zijn om elkaar terug te ontmoeten om onze 20e verjaardag te vieren.

In afwachting daarvan wensen we u veel leesplezier met deze eerste verjaardagseditie boordevol interessante ontdekkingen en een aantal mooie keramiekvondsten. Ook de tegelliefhebbers komen hier weer ruim aan hun trekken met een mooie bijdrage van Kristof en het boeiend verhaal van Hotel “Savoy” in Wenduine.

Veel leesplezier,

Voor het bestuur,

Patrick Thijs, voorzitter–secretaris

BRUSSELSE GEVELS

In een reactie op ons artikel in NB 54 waarin we een huis met keramiek bekleede gevel in Leuven toonden liet Kristof ons weten dat hij regelmatig mooie voorbeelden van Hasseltse keramiek tegen komt tijdens zijn wandelingen door de hoofdstad. Hij stuurde ons een hele reeks foto's en de adressen die we hier graag met jullie delen. Indien er onder de leden nog tegeljagers zijn die af en toe eens iets willen laten zien van het moois dat ze tegen komen dan is dat zeer welkom om er onze Nieuwsbrieven mee te stofferen.

Alle foto's op pagina's 4 & 5: Kristof Dhaenens

Griffiestraat 28

Hollestraat 11

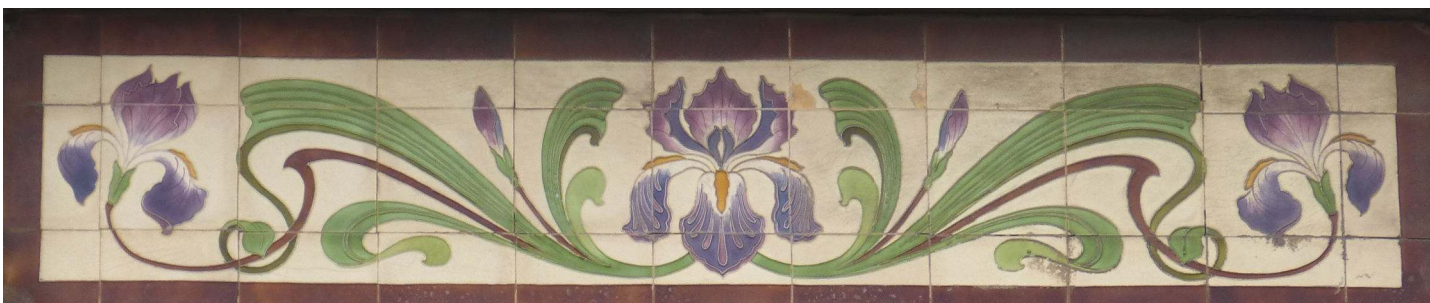

Notelarenstraat 220-227

Bovenaan en onder links, Vanderborchtstraat 88 Jette
Midden en onder rechts, Vanderborchtstraat 90 Jette
Google maps leert ons dat beide panden identiek zijn en dus-
gelijktijdig door dezelfde architect gebouwd werden

BRUSSELSE GEVELS

Boven en rechts: Leopold II laan 199
Onder: Montenegrostraat 104

HOTEL “SAVOY” WENDUINE

Mijn persoonlijke collectie belle époque kaarten van de kust is ook een bron van informatie over tegeltoepassingen in de architectuur van einde 19e, begin 20e eeuw. De recente aankoop van een postkaart met zicht op het hotel “Savoy” in Wenduine trok de aandacht omdat er tegelpanelen op te zien zijn. Tijdens de voorbereiding van de Ravissant tentoonstelling in 2005 waren we al eens een kijkje gaan nemen aan het zwembad en vonden daar het tegelpaneel met de afbeelding van de “spioenkop” tegen de gevel. Het Stadsmus bewaart ook 2 ontwerptekeningen met de naam “The Savoy” erin verwerkt en de vondst van deze postkaart waarop verschillende panelen te zien zijn was de aanzet om verder te zoeken naar het verhaal rond het hotel en het daarin verwerkte Hasseltse materiaal. De zoektocht richtte zich in eerste instantie op het vinden van beeldmateriaal van de buitenkant van het hotel en dit liefst vanuit verschillende standpunten zodat alle panelen er goed op te zien zijn. Er gingen enkele maanden over en soms moesten we tot in Roemenië gaan zoeken om bepaalde kaarten met specifieke zichten al dan niet in kleur terug te vinden, de een al wat scherper of met meer detail dan de andere.

Voor het verhaal rond de bouw en de opdrachtgever konden we in eerste instantie terecht bij de inventaris van het onroerend erfgoed (<https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/54676>) waar we een korte omschrijving van het pand vinden met de vermelding van 4 tegeltableaus; “Spioenkop”, molen, vrouw met kelk, wijnboer alsook “florale motieven”. Het ontwerp is van architect Hoste uit Blankenberge die het hotel in 1909 optrok en in 1928 ook de verbouwing op zich nam. Aan de hand van het teruggevonden beeldmateriaal kunnen we nu de tegeltableaus goed identificeren en ze zelfs in kleur tonen.

Met 8 verschillende kaarten konden we uiteindelijk de puzzel van de diverse panelen leggen maar niet zonder de hulp van het gemeentelijk archief van De Haan. Hun antwoord op mijn mail met de vraag naar informatie over het hotel wierp extra licht op de zaak en de daaropvolgende mails met extra beeldmateriaal waren essentieel om de beschrijving van de diverse panelen te kunnen vervolledigen.

Zo leerden we van hun dat het hotel van 1967 tot 1991 door de familie Demelin werd uitgebaat. De laatste eigenaar was erg gehecht aan het gebouw en kon het niet over zijn hart krijgen om het te verkopen. In 1996, een jaar na het overlijden van Robert Demelin, die er nog tot zijn dood gewoond heeft, werd het gebouw gesloopt.

De tableaux werden voorzichtig verwijderd, en daarna langs de achterkant in een betonplaat ingebed. Omwille van de erfgoedwaarde heeft het gemeentebestuur toen beslist om een tableau aan te kopen en aan de gevel van het Wielingencentrum te hangen. De andere tableaux zijn bij de bouwpromotor beland, maar aan wie zij ze verkocht hebben, is niet bekend.

Zoals steeds laten we de beelden spreken en voegen we daar waar nodig wat extra duiding toe in de bijschriften en om het geheel overzichtelijk te houden hebben we ook per paneel gewerkt.

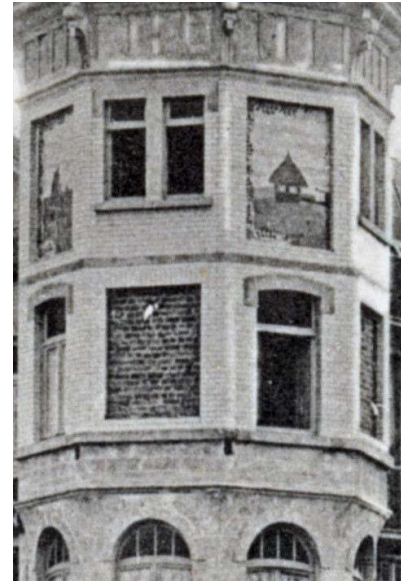

rechts: het paneel spioenkop aan zwembad Wielingen Wenduine
Boven: de ontwerptekeningen bewaard in het Stadsmus

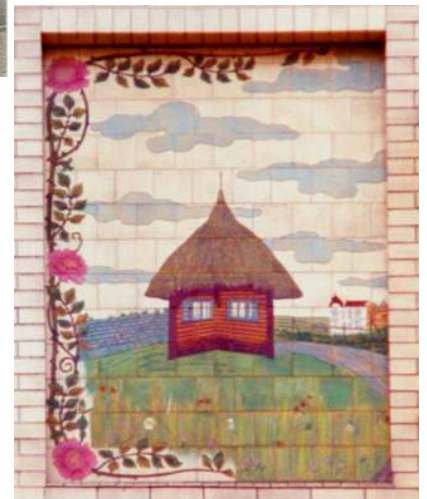

Paneel “de Spioenkop”

Op de oudste kaart is dit paneel mooi zichtbaar centraal op de foto van het hotel. Het is een echte blikvanger want dit paviljoentje in de duinen, een overblijfsel van een oud seinsysteem, was en is nog steeds in Wenduine een echt herkenningspunt en het is dan ook niet verwonderlijk dat de architect omwille van de herkenbaarheid dit beeld koos om aandacht te trekken.

BOVEN: de kaart waarmee het allemaal begon, rechts een gecorrigeerd detail uit diezelfde kaart van de 2e en 3e verdieping van het torentje. Het toont 2 geplaatste panelen en de holtes met blinde muren waarop nog panelen moeten gezet worden. Het feit dat nog niet alle panelen geplaatst waren wijst er op dat dit een vrij vroege foto is die kort na de oplevering van het gebouw gemaakt werd toen de afwerking van de gevelversieringen nog aan de gang waren. Rechts een kleurenfoto uit het gemeentearchief van De Haan. Deze toont het paneel in situ kort voor de afbraak van het hotel in 1996. De lichtjes verbleekte originele gedigitaliseerde foto's werden door ons digitaal verbeterd.

Paneel “de Molen”

Uiterst rechts eveneens op het 3e verdiep staat de afbeelding van de 2e blikvanger van Wenduine nl. de Hubertwindmolen gebouwd in 1880 die er trouwens nog steeds staat in het Leopold II park bij het binnenrijden van de gemeente.

Links een beeld van de rechterzijde van het hotel, de gecorrigeerde detailfoto toont het paneel tegen de dakrand.

De aandachtige lezer zal vermoedelijk wel opgemerkt hebben dat de panelen overhoeks geplaatst werden en dat er dus op het 2e verdiep ook 2 tableaux tussen die van het 3e verdiep stonden. Dit zigzag patroon zorgde er voor dat elk paneel vrij staat en op zichzelf de aandacht trekt.

Paneel “vrouw met opgeheven glas”

Dit paneel bevindt zich tussen de windmolen en de spioenkop en staat daardoor in een ideale kijkhoek als je voor de ingang van het hotel staat. De afbeelding toont een vrouw gezeten op de ballustrade met links en rechts van haar zonnebloemen.

Het beeld wordt afgesloten met links en rechts 2 pilaren die een prieel met ranken en druiventrossen ondersteunen.

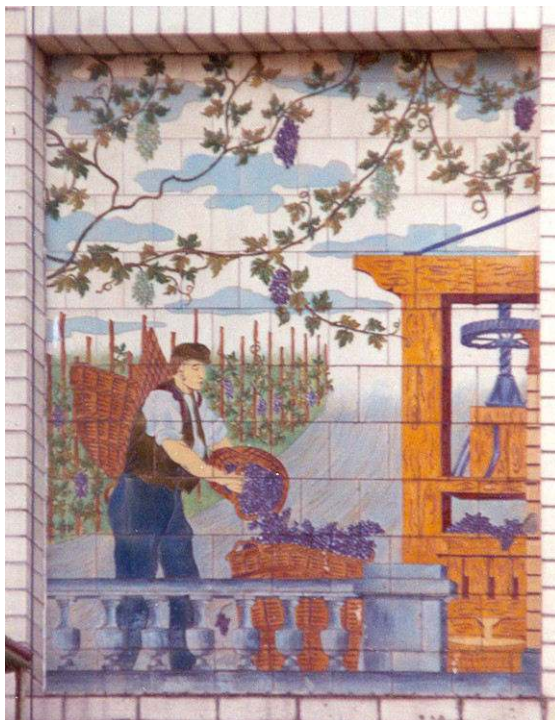
De roodharige dame in avondtoilet steekt een champagne glas in de lucht, naast haar op de vloer een ijsemmer met het opschrift “Savoy” gevuld met enkele champagne flessen.

Met dit beeld wilde men duidelijk een feestgevoel opwekken en het opgeheven glas, typisch voor een gezondheids toast, spoort de potentiële klanten aan om ‘s avonds een glas te komen drinken.

Het beeld links was het meest duidelijke dat uit de kaarten kon worden gehaald. Dankzij de beelden uit het archief van De Haan hebben we nu een perfect zicht op de voorstelling en de kleuren.

Paneel “de wijnboer”

Op slechts enkele kaarten is de linker zijgevel van het hotel te zien waarop het 2e verdiep het 4e paneel zichtbaar is. De detailuitsneden waren echter zeer vaag.

Dankzij de beschrijving die we in de inventaris van het bouwkundig erfgoed terugvonden wisten we dat de afbeelding een wijnboer voorstelde. Na correctie van de foto's uit De Haan hebben we nu een zeer duidelijk beeld van hoe het er ooit uitzag.

De ontwerper zag duidelijk een link met de champagne dame want hij plaatste de wijnboer achter een gelijkaardige balusterafsluiting. De man giet zijn plukmand leeg in een groter mand gevuld met rijpe druiventrossen klaar om geperst te worden in de wijnpers rechts. In de achtergrond links een zicht op de wijngaard. Bovenaan wordt het beeld begrenst met ranken en druiventrossen.

Ook met dit beeld wilde men vermoedelijk de boodschap geven dat de potentiële gast in het hotel terecht kon voor een uitgelezen selectie wijnen die de hotelier misschien zelfs rechtstreeks van een wijnboer betrok.

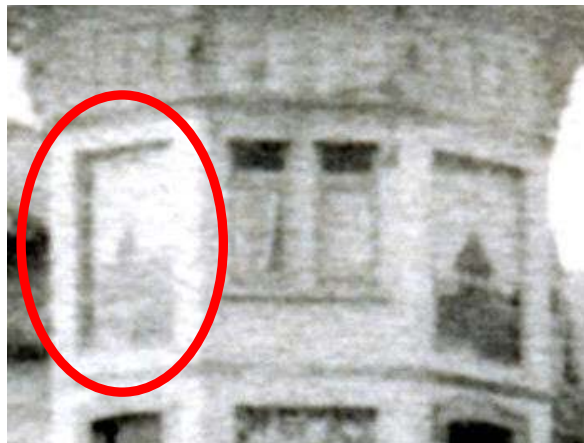
Het 5e paneel

De kaarten met zicht op de linker zijgevel zijn ook de oudste en tonen het hotel in de periode kort na de oplevering. In de eerste fase was het torentje een vooruitgeschoven hoek van het gebouw opgetrokken in een zeshoekige vorm, zes rechthoekige gevelelementen waarvan er 5 zichtbaar waren.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de architect 5 panelen voorzag, de panelen 5,3 en 1 op het 3e verdiep en de nummers 2 en 4 op het 2e verdiep. Bij de uitbreiding van het hotel werd er in 1928 een vleugel tegen de linker gevel aangebouwd waardoor het 5e paneel niet meer zichtbaar was en het bij de beschrijving in het register van bouwkundig erfgoed ook niet meer kon opgenomen worden.

Op de detailuitsnedes is een vage afbeelding te zien van wat vermoedelijk een zeezicht was. Een recent teruggevonden zichtkaart in de kusterfgoed beeldenbank toont de zijgevel duidelijker en de detailuitsnede met de contouren van een zeilboot erop lijkt de hypothese dat de voorstelling een zee –of strandzicht betrof enigszins te bevestigen.

Vermoedelijk ging het paneel bij de verbouwing in 1928 al verloren vermits de muur waarin het ingemetseld was een binnenmuur van de bijgebouwde vleugel werd en het paneel dus zijn functie verloor.

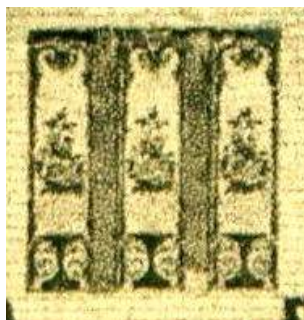
De florale motieven

De motieven waarvan sprake in het register zijn duidelijk te zien in de voorgevel maar ook hiervoor waren de beschikbare beelden erg vaag. De beeldenbank zorgde ook nu weer voor meer duidelijkheid. Dankzij een kaart met een frontaal zicht op het hotel zijn de 3 verticale stroken goed zichtbaar. In vergelijking met de tegelpanelen werden ze vermoedelijk opgebouwd uit elementen van 12 tegels hoog op 2 tegels breed. De oudste foto doet vermoeden dat het motief horizontaal doorliep maar andere foto's laten duidelijk de betonnen elementen zien die de nissen van elkaar scheiden. Ondanks de duidelijkere afbeelding en mede door het gebrek aan vergelijkbaar materiaal in het archief van het Stads museum blijft het moeilijk om de motieven beter te beschrijven.

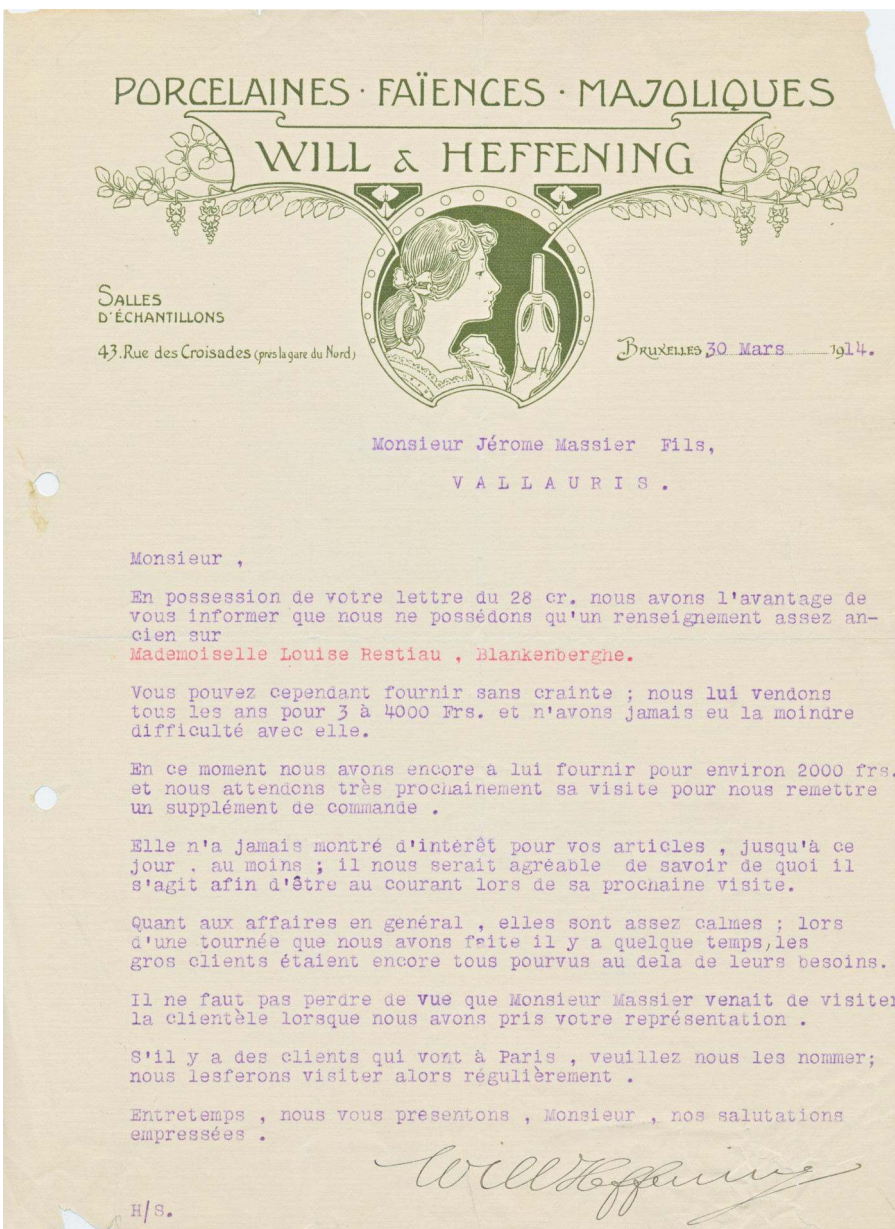
Hiermee eindigt onze uitgebreide zoektocht naar het verhaal van hotel Savoy en haar Hasseltse tegels. Maar het is mogelijk dat we er in een volgende editie op terugkomen want we hebben nog wat ijzers in het vuur. In het gemeentelijk archief konden de bouwdoSSIERS in eerste instantie niet teruggevonden worden maar wie weet komen ze toch nog boven water. Ook de bouwpromotor die het hotel in 1996 afbrak en de panelen daarbij bewaarde voor herverkoop werd gecontacteerd en ook van hem hopen we nog een antwoord te krijgen.

Tot slot nog een woord van dank voor het gemeentearchief van De Haan voor het ter beschikking stellen van informatie en beeldmateriaal.

P. Thijs

Als er weer eens een uniek document van de fabriek boven water komt is het feest en als er dat ineens 2 zijn is het groot feest. Ze komen dan ook goed van pas om ze in deze eerste NB editie van ons “feestjaar” op te voeren. Dikwijls is er met de vondst van documenten en objecten een tikkeltje geluk gemoeid. De factuur rechts kwam boven water op basis van de datum 1897 want de verkoper had Hasselt in de hoofding verkeerd gespeld waardoor ze met die zoekterm onvindbaar was. Bij het verder zoeken in zijn winkel kwam ook de onderstaande brief uit 1914 naar boven van een Brusselse handelaar in porselein, faïence en majolica gericht aan Jerome Massier (fils). Blijkbaar had Massier zakelijke contacten gehad met juffrouw Louise Restiau uit Blankenberghe en had hij enig wantrouwen over haar solvabiliteit. Dus contacteerde hij de firma Will & Heffening die in hun brief bevestigden dat ze de dame in kwestie goed kennen als klant, ze kocht immers jaarlijks bij hen voor zeer serieuze bedragen (3 à 4000 fr) en ze hadden met haar nooit problemen. Daarenboven liep er nog een bestelling ter waarde van 2000 fr. en verwachten ze haar bezoek eerstdaags om nog een bijkomende bestelling te plaatsen.

Ze geven ook mee dat Louise Restiau tot dan toe nooit enige interesse voor de producten van Massier getoond had bij haar bezoek aan de toonzaal van Heffening hetgeen blijkbaar hun nieuwsgierigheid had gewekt want ze vragen ook voor welke producten Louise met Massier contact opgenomen had zodat ze er van op de hoogte zouden zijn tegen haar eerstvolgend bezoek.

Blijkbaar informeerde Massier ook naar hoe de zaken gingen want ze antwoorden dat in het algemeen het nogal kalm was en dat ze tijdens een rondgang bij de detailhandelaren moesten vaststellen dat er overal voldoende voorraad was om aan de behoefte te voldoen. Hierbij moest men rekening houden dat Mr. Massier recent de detailhandels had bezocht op het ogenblik dat Will & Heffening de vertegenwoordiging van Massier (voor België) op zich genomen had. Tenslotte vragen ze om de namen van de klanten te krijgen die naar Massier in Parijs gaan zodat ze deze regelmatig kunnen bezoeken.

Uit deze brief blijkt dat de vertegenwoordiging van Jérôme Massier (fils) in de periode net voor de 1e Wereldoorlog door deze firma overgenomen werd. Het is ons niet duidelijk of de vertegenwoordiging rechtstreeks overging van Helman naar Will & Heffening of dat er nog andere vertegenwoordigers in tussentijd waren geweest. Ook het verhaal van juffrouw Restiau is de moeite waard om verder uit te spitten want als ze de producten van deze firma verkocht in Blankenberghe is het goed mogelijk dat ze ook deze van de Hasseltse keramiekfabriek in haar assortiment had. We hebben het stadsarchief in Blankenberghe gecontacteerd met de vraag of ze sporen van deze persoon in de registers kunnen terugvinden en zullen het resultaat hiervan in de volgende NB geven.

P. Thijs

Produits Emailés

POUR CONSTRUCTIONS

BRIQUES & CARREAUX EMAILÉS

Panneaux Décoratifs, Frises et Lambris

Poteries Artistiques

MANUFACTURE DE

CÉRAMIQUES DÉCORATIVES

(SOCIÉTÉ ANONYME)

128 & 130, BOULEVARD DU NORD, 128 & 130

BRUXELLES

Messieurs de Plarfeux à l'hôtel des Doit
Acacias Bruxelles

Pour vente et livraison de ce qui suit :

BRUXELLES, LE 25-10 1897

Octobre 22

1 croix en Majolique

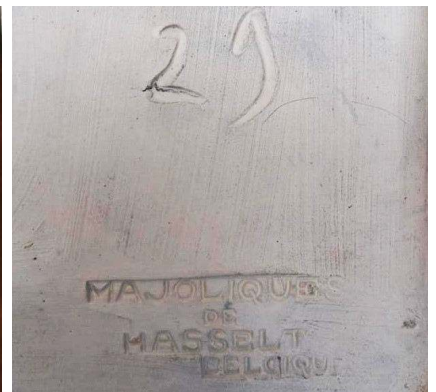
24 00

Pour la Majolique de Hasselt
Jean Baptiste M. Pardon

Je dis: vingt quatre fr.

De factuur werd opgesteld op 25/10/1897 voor een verkoop die op 22/10 had plaatsgevonden. Het geregistreerd artikel is "1 croix en majolique" (een kruis in majolica) ter waarde van 24 fr. De Hasseltse keramiek was duur het uurloon van een arbeider was +/- 40 centiemen in die tijd maar als je naam begint met een "de" zal dat voor de koper zeker geen groot probleem geweest zijn. Getuige de handtekening voor voldaan op dit document was er een Mr. Pardon werkzaam in de administratie die de facturen "voor voldaan" mocht aftekenen.

Soms duikt er al eens een speciale op dat de moeite waard is om hier te tonen. Van de Leopold plaquette zijn er vele versies bekend maar erg opvallend is wel het groot aantal ongeglazuurde exemplaren die er circuleren. Ze werden blijkbaar soms ook gebruikt door de eigenaar om er zijn artistieke vaardigheden mee te illustreren. Toch is dit een interessant exemplaar want het heeft een erg laag productie volgnummer.

De vergelijking met de producten van Massier is ook iets wat onze interesse altijd opwekt. Deze internetvondst van een volledige schouw-garnituur van Delphin Massier toont nogmaals aan dat de Hasseltse fabriek zich eerder inspireerde op de modellen van de Franse keramisten dan ze te kopiëren. Zo zijn de buiken van de vazen eivormig daar waar de Hasseltse eerder een druppelvorm hebben en de draken zijn stilistisch minder uitgewerkt. Op deze foto is ook duidelijk een horizontale naad te zien waaruit blijkt ze in 2 horizontale helften gemaakt werden. Ook de druipglazuurtechniek en zelfs de kleuren zijn blijkbaar een inspiratie voor de Hasseltse modelleers geweest.

Massier maakte 3 verschillende maten van drakenvazen met assorti jardinières. Uit de kopie van zijn catalogus blijkt het hier om het middelste en dus het kleinste formaat te zijn, in Hasselt hield men het op 1 model.

Ook de vzw Stadsmuseum Hasselt heeft een verjaardag te vieren, ze bestaat dit jaar 40 jaar en wil deze gelegenheid niet ongemerkt voorbij laten gaan. Het bestuur stak de koppen bij elkaar en kwam tot het besluit dat de beste manier om deze verjaardag te vieren een tentoonstelling was van de collectiestukken die het museum dankzij de vzw kon verwerven.

De insteek is daarbij dat het eigenlijk de Hasselaren zelf zijn die middels de vereniging de collectie van het museum mee heeft vormgegeven. Hierbij was niet alleen de keuze van de objecten essentieel maar zeker ook de financiële middelen die zij voor de aankoop te beschikking stelden.

De bestuursleden kregen elk in hun domein de opdracht om een selectie te maken van de objecten die zij relevant vinden. Er zal dus gedurende enkele maanden weer wat extra keramiek in het museum te zien zijn. Tijdens deze tentoonstelling zal er ook een "Keik" georganiseerd worden waarvoor er ook een brochure zal verschijnen.

Voorlopige titel "Vanwege de vrienden", opening 29 oktober, de looptijd werd voorlopig nog niet vastgelegd omdat het museum zich in 2022 vooral zal focussen op de herinrichting.

P. Thijs

GEVONDEN

Het was even schrikken toen ik op een blauwe maandag ochtend een “whatsapp” bericht kreeg van mijn dochter met de vraag of dit een goed Hasselts stuk was. Mijn antwoord “natuurlijk, waar heb je dat gevonden” kreeg ze per kerende en kort daarna wist ik dat deze ongeglazuurde plantenbak op marktplaats werd aangeboden. Indachtig het gezegde dat je het ijzer moet smeden als het heet is nam ik onmiddellijk contact op met de aanbieder en die vertelde me dat ik die ochtend al mocht komen om hem op te halen. Vermits het adres in Hasselt lag was ik er snel en kon ik dit uitzonderlijk stuk aan een zeer interessante prijs kopen. Vermits het om een ongeglazuurd exemplaar gaat moet het afkomstig geweest zijn van iemand die in de fabriek werkte. Gevraagd naar de herkomst bleek het uit de schoonfamilie van de aanbieder te komen maar of daarvan iemand ooit in de fabriek gewerkt had kon men me niet vertellen.

P. Thijs

Ook deze 2e vondst was een gelukstreffer ik kreeg nl. de vraag van iemand of deze cachepots wel degelijk Hasselts waren hetgeen ik bevestigde. Ik wist echter niet dat hij ze op Facebook gezet had met de vermelding “Hasseltse keramiek 100 jaar oud. Deze post viel op bij TVL die hem contacteerde met de vraag of hij er in de studio iets meer over kon vertellen. Hij vond dat ze beter mij daarvoor contacteerden. Daar aangekomen werd mij duidelijk hoe de vork in de steel zat. Het een plezier is een ander waard en dus vroeg ik de man of hij zijn cache-pots niet verkocht, dat was mogelijk mits ik er de juiste prijs voor gaf.

Het nr. 477 was al bekend maar tot op heden zat er slechts 1 exemplaar in de collectie van Ronny en het aanbod om er een stel van te kunnen kopen was erg aantrekkelijk. Een relatief zeldzaam koppel in puntgave staat is voor een verzamelaar een opportuniteit die je moeilijk kan laten liggen.

Tot op heden zijn alleen de exemplaren met een golvende kraag bekend dus als er iemand het basismodel heeft horen we het graag.

P. Thijs

Van de bodem tonen we hier slechts 1 foto vermits beide bloempotten op dezelfde manier (ingekrast nummer) gemerkt zijn

KENMERKEN

<u>Maten:</u>	B: 24 H: 24 cm D: 23
<u>Nummer:</u>	477
<u>Andere:</u>	Geen
<u>Kleuren:</u>	Diverse tinten bruin
<u>Scherf:</u>	wit

GEVONDEN

KENMERKEN

Maten: H 30, B 15 cm

Nummer: 336

Andere: In zwarte inkt " ii "

Kleuren: Diverse groentinten

Scherf: wit

Dit model is eigenlijk een variant van het model 328, het kleine broertje van vaas 327 dat is hetzelfde vaasje maar zonder de naar binnen toelopen kraag.

Het internet blijft verrassingen opleveren! Roald kon dit mooie vaasje in Frankrijk op de kop tikken en heelhuids laten overkomen. De juiste lezing van het modelnummer was wat moeilijk want op het eerste gezicht leek het 338 te zijn maar dat model was al bekend. Roald zelf kwam met de oplossing want hij had ooit een gelijkaardig vaasje gekocht waarvan de hals afgezaagd was en het nr dat daar op stond eindigde in een 6 waardoor we hier weer een nieuw object aan de lijst van de gekende modellen kunnen toevoegen.

KENMERKEN

Maten: H 30, B 30 D 2,5 cm

Nummer: 522

Andere: Ronde fabrieksstempel

Kleuren: Beige, roze, groen en donker bruin

Scherf: wit

KENMERKEN

Maten: H 34, B 34 D 2,5 cm

Nummer: 533

Andere: rechth. CDH stempel

Kleuren: Beige, roze, groen en bruin

Scherf: wit

Bij het opruimen van het huis van de dochter van de laatste fabrieksdirecteur kwamen deze 2 gevelplaketten tevoorschijn samen met nog 2 vazen. De familie schonk deze aan het museum waarmee weer 1 nieuw modelnummer (522) bekend werd, 533 is al bekend als inktfles dus dit zou er op wijzen dat er een aparte nummering voor de bouwkeraamiek aangehouden werd. Het kan natuurlijk ook dat modelnummers hergebruikt werden. Tijd dus voor een grondiger onderzoek!